

PENSAR EN CLAU DE PRESENT EL FUTUR DE L'ASSESSORAMENT I LA INTERVENCIÓ PSICOPEDAGÒGICA

Som una cultura de celebracions d'aniversaris. Així, naixements, morts i esdeveniments diversos formen part, de manera habitual, de la nostra societat de l'espectacle. El ventall d'allò que se celebra és ben ampli i quan sembla que s'han esgotat els arguments de commemoració, si cal, ens n'inventem de nous. Fer-ne 25 sol ser un motiu prou de pes per llençar-nos a commemorar o a recapitular el passat i entreveure el futur. També, a voltes, arribar a un lloc, equival a tancar una etapa o significa un punt d'inflexió sobre allò que tracem en el temps. Els 25 d'ÀMBITS són, en bona mesura, un punt des d'on mirar el recorregut, reconèixer-lo, reconèixer-nos-hi i intentar albirar les noves traces que ens comencen a projectar el futur.

Vivim un intents i profund procés de transformació estructural que afecta, de manera simultània, les formes clàssiques sobre les que les societats occidentals hem construït els nostres marcs de relació social, de vinculació amb l'estat i de construcció de les identitats individuals i socials. Les dificultats de funcionament de les institucions responsables de la cohesió social –l'escola n'és un paradigmàtic exemple –, afecten les maneres a través de les quals es formen les identitats individuals i col·lectives i posen en qüestió els actuals models organitzatius i de funcionament de les institucions i serveis que configuren allò que hem anomenat "estat del benestar". Els escenaris s'estan transformant i, en aquest procés, s'estan transformant, també, els nostres escenaris professionals.

En aquesta línia, com intervenir en la institució escolar se'ns planteja avui com una qüestió que hauria de capitalitzar el debat professional. És un debat sobre model, sens dubte, però és també un debat sobre conceptes i finalitats de la intervenció psicopedagògica. Qüestions com la constatació de la dimensió no estrictament escolar de les necessitats educatives dels alumnes, la conveniència d'abordar les situacions d'intervenció des de perspectives d'anàlisi i acció integrals i transversals o el que podríem anomenar com a situacions educatives complexes (el fracàs escolar, per exemple) posen sobre la taula la conveniència de replantejar-nos les actuals formes d'organització i funcionament de la nostra pràctica professional.

En aquest marc, no cal oblidar l'actual procés de reestructuració dels serveis educatius públics i la redefinició del rol del psicopedagog/a de centre. Com tampoc cal oblidar els canvis que el nou marc universitari europeu introdueix en els estudis de psicopedagogia.

Per això, recollint el que César Coll planteja en el seu article, aquest 25 d'ÀMBITS no vol ser una mera constatació de trajecte ni una mera celebració commemorativa, sinó que volem que sigui *"una invitació a pensar el futur. A pensar-lo i a contribuir a la seva construcció. Potser ha arribat el moment de que, des de l'àmbit de l'assessorament i la intervenció psicopedagògica, comencem a plantejar-nos aquests nous reptes i desafiaments, a analitzar les seves implicacions i a elaborar estratègies dirigides a afrontar-los i superar-los"*.

Hivern 2009

Joan Serra Capallera
Director d'Àmbits de Psicopedagogia